

ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΜΟΥ.

1] Το σύμπαν είναι απέραντο, οριζόντιο και πολύ-επίπεδο.

1Α] Η θεωρία των "χορδών" δεν είναι θεωρία, είναι το ίδιο το σύμπαν.

2] Τα ουράνια σώματα ανεξαρτήτου όγκου και σύνθεσης, έχουν απειροελάχιστο ως μηδενικό βάρος και τριβή στη κενότητα του σύμπαντος, εξού και η μη ανάγκη χρήσης του όρου "καμπυλότητας" του χώρου.

3] Τα ουράνια σώματα ανάλογα με την σύνθεσή τους αποκτούν τις ιδιότητές τους ως "Πλανήτες, δορυφόροι, κομήτες, διάπτοντες αστέρες κ.λ.π".

4] Όλα τα στοιχεία στο σύμπαν "χορεύουν" στον αδιάβλητο ρυθμό των ηλεκτρομαγνητικών συχνοτήτων, εξού και η αέναη κίνηση αυτών, με τη σταθερή αλληλεπίδραση μεταξύ τους.

5] Τα ουράνια σώματα με τα περισσότερα ηλεκτρομαγνητικά στοιχεία στην σύνθεσή τους, αποκτούν την ιδιότητα τις πολύ-πολικότητας, εξού και η περιστροφική κίνηση αυτών γύρω από τον άξονά τους.

6] Τα πλανητικά συστήματα, δεν οφείλουν την αέναη κίνησή τους, στην βαρυτική έλξη και απώθηση, με επίκεντρο τις δυνάμεις του εκάστοτε ήλιου, απλά και μόνο, διότι ο ήλιος είναι καθαρά παράγωγο των διεργασιών που επιτελούνται από την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια του συνόλου των ουράνιων σωμάτων, συνταξιδεύοντας μαζί τους. Εξού και η μη "διαφυγή" ή απόσχιση κανενός ουράνιου σώματος.

7] Ο εκάστοτε ήλιος σε ένα πλανητικό σύστημα, δημιουργείται στο κέντρο της διασταύρωσης όλων των ηλεκτρομαγνητικών συχνοτήτων, αυτών που αντανακλώνται από την τριβή τους με τα ηλεκτρομαγνητικά στοιχεία των ουράνιων σωμάτων, βάλλοντας με ηλεκτρισμό την υπάρχουσα μάζα αερίων τοπικά.

8] Ο εκάστοτε ήλιος, είναι αυτός που κινείται με ελλειπτική τροχιά μέσα σε ένα πλανητικό σύστημα, πάντα ανάλογα με την μεταβολή του κέντρου της διασταύρωσης των συχνοτήτων, σύμφωνα με την κίνηση των ουράνιων σωμάτων και τη θέση τους.

9] Η σύνθεση του εκάστοτε ήλιου προκύπτει από την συγκέντρωση των γνωστών αερίων λόγω τις ελαφρότητας αυτών, αλλά και λόγω της δράσης και αντίδρασής τους στην ηλεκτρομαγνητική ενέργεια.

10] Το υδρογόνο χωρίς οξυγόνο δεν μεταβάλλεται και σε κατάσταση υπερβολικής διεργασίας μέσω της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, πυρακτώνεται προκαλώντας λευκό φως, ορατό με γυμνό μάτι στον ήλιο μας. Αλλά και το ήλιον δεν είναι "ουδέτερο" ηλεκτρομαγνητικών παρεμβολών, απλά ως στοιχείο με την γνωστή σύνθεσή του, δρα και αντιδρά επί ίσης στο αυτό χωροχρονικό συνεχές, εξού και το ερυθρό φως αυτού, ορατό στο στεφάνι του ήλιου, λόγω ακατάπαυστης τριβής των στοιχείων του.

11] Οι μαύρες ζώνες σε έναν ήλιο είναι τοπικές στιγμιαίες ελλείψεις διεργασιών ηλεκτρομαγνητικών παρεμβολών, εξού και η έλλειψη φωτός λόγω παύσης της τριβής.

12] Οι ηλιακές ηλεκτρομαγνητικές καταιγίδες συμβαίνουν την στιγμή που επέρχεται μερική απώλεια διεργασιών ηλεκτρομαγνητικών παρεμβολών και η φυγόκεντρος δίνει την δυνατότητα μερικής διαφυγής των αερίων μαζών.

13] Το υδρογόνο δεν είναι το καύσιμο υλικό του εκάστοτε ήλιου και η πυρηνική σύντηξη αυτού επέρχεται όταν μερική ευθυγράμμιση ηλεκτρομαγνητικών συχνοτήτων προκαλούν υπερταλάντωση στα στοιχεία του, έχοντας ως αποτέλεσμα τον μεταβολισμό του, αλλά επ' ουδενί ως κύριο και απαραίτητο καύσιμο.

14] Ο εκάστοτε ήλιος διογκώνεται η συρρικνώνεται ανάλογα με το εύρος των παρεμβολών επ' αυτού.

15] Οι ηλεκτρομαγνητικές συχνότητες είναι αδιάβλητες, έχουν σταθερό εύρος, είναι αμφίδρομης κίνησης και διαπερνούν ασταμάτητα το σύμπαν από άκρη σε άκρη, εξού και η δυνατότητα επικοινωνιών.

Ένα πολύ πρόσφατο για μένα τουλάχιστον ντοκιμαντέρ, που δείχνει την κίνηση του ηλεκτρονίου του υδρογόνου γύρω από τον πυρήνα αυτού δείχνει σε αργή κίνηση όπου

χάνεται και εμφανίζεται σε αντίθετη κατεύθυνση και φορά κίνησης με κάνει να πιστεύω ότι η θεωρία μου είναι η ακριβέστερη ως το πως ακριβώς λειτουργεί το σύμπαν..

Η διαδικασία όπου το ηλεκτρόνιο μπροστά στην κάμερα "χάνεται" είναι η κατάσταση που επικρατεί "ηρεμία" και όχι αδράνεια. Όταν στην κάμερα επανεμφανίζεται πάλι "φωτεινό" είναι η στιγμή της δράσης και αντίδρασης σε κατάσταση υπερδιέγερσης αυτού με άλλο στοιχείο! στο αυτό χωροχρονικό συνεχές φέρνοντας το σε σημείο "τήξης - μεταβολή" που δεν μπορεί να περιέλθει λόγω ελλείψεως λοιπών στοιχείων ικανών για σύντηξη αυτού.

https://youtube.com/shorts/13YK_Hm8H-Q?si=1BQ0FYtRWLVMv1V8

16] Πριν από 147 χρόνια, η Ανθρωπότητα ανακάλυψε πως ακριβώς ένας Ήλιος δημιουργείται, ακριβώς την στιγμή που άναψε τον πρώτο λαμπτήρα πυρακτώσεως, με τη χρήση της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας, αλλά όπως ξέρετε, η ανθρώπινη ματαιοδοξία και υπεροψία δεν έδωσε σημασία, διότι αρέσκεται στο να ψάχνει σταθερά το υπερφυσικό, σκοτεινή ύλη, αντιύλη και παράλληλες διαστάσεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Έκαστος ήλιος απανταχού στο σύμπαν είναι ένας φυσικός λαμπτήρας πυρακτώσεως και τίποτε άλλο!!! Όσο για το εάν είναι νέος, μεσήλικας ή ετοιμοθάνατος, εξαρτάται αποκλειστικά από την σύνθεσή του σε ποσότητες αέριων μαζών, αλλά και τις όποιες απρόβλεπτες διαταράξεις στο ενδεχομένως πρώιμο ή ασταθές πλανητικό σύστημα που τον δημιουργεί και επ' ουδενί σε οιασδήποτε μορφής καύσιμο ύλη...

Με βάση την αντίληψή μου και τις παρακάτω παραπομπές από επιστημονικές μελέτες και ασφαλή δεδομένα υποστηρίζω το σκεπτικό μου.

{ Ηλεκτρομαγνητικό φάσμα ονομάζεται το εύρος της περιοχής συχνοτήτων που καλύπτουν τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Το ηλεκτρομαγνητικό φάσμα εκτείνεται θεωρητικά από σχεδόν μηδενικές συχνότητες έως το άπειρο}. <https://el.wikipedia.org/wiki/>

Το σύμπαν είναι διάχυτο από ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Το φως που εκπέμπεται από τα άστρα είναι μέρος του συνολικού φάσματος της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας που συναντάται στο σύμπαν. <https://el.wikipedia.org/wiki/> Ηλεκτρομαγνητική_ακτινοβολία.

Το κενό του διαστήματος: Μεγάλο μέρος του εξώτερου διαστήματος μπορεί να θεωρηθεί για όλους τους πρακτικούς σκοπούς σχεδόν τέλει κενό, με έναν μικρό μόνο αριθμό από άτομα ανά κυβικό μέτρο, με πιο κοινά τα άτομα υδρογόνου (H) και ηλίου (He).

<https://el.wikipedia.org/wiki/> Κενό.

Με βάση τις παραπάνω παραπομπές και με τα πολλά άλλα στοιχεία που λίγο-πολύ γνωρίζουμε όλοι, το "σκεπτικό μου" λέει τα κάτωθι:

1] Το σύμπαν δεν είναι κενό-κενό.

2] Στο σύμπαν η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια είναι διάχυτη και πλήρως αμφίδρομη.

3] Όλα τα ουράνια σώματα που είναι πλούσια σε ηλεκτρομαγνητικά στοιχεία, περιστρεφόμενα ή μη, αναγκαστικά αντανακλούν διάχυτα στο σύμπαν τα ομώνυμα φορτία τους, μιας που απωθούνται, αλλά και τα ετερώνυμα που έλκονται ταυτόχρονα ως δράση και αντίδραση στο αυτό χωροχρονικό συνεχές, προκαλούν την περιστροφική κίνηση αυτών.

4] Αυτή η διάχυτη και συνεχής κίνηση του {+/-} στο σύμπαν, δημιουργεί σίγουρα και αδιαμφισβήτητα, κατά τόπους κέντρα διασταύρωσης ηλεκτρικά φορτισμένων στοιχείων.

5] Τα άτομα υδρογόνου (H) και ηλίου (He), που ούτως ή άλλως βρίσκονται διάχυτα στο σύμπαν, δέχονται στα σίγουρα τη συνεχή κίνηση του {+/-} σε ατομικό επίπεδο, επερχόμενα σε υπερδιέγερση και συνεχή τριβή επί αλλήλων, προκαλώντας «φωτοηλεκτρικό φαινόμενο» αδυνατώντας λόγω έλλειψης λοιπών στοιχείων να επέλθουν σε μεταστατική μορφή.

Συμπέρασμα: Τίποτα εκεί στο εξώτερο κενό και σε μια ακατάπαυστη αλληλεπίδραση του {+/-} σε ατομικό επίπεδο και στο αυτό χωροχρονικό συνεχές, δεν μπορεί να εμποδίσει την υπερδιέγερση αυτών των αερίων και την δημιουργία φωτός..

ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ:

Ο ήλιος δεν καίει τίποτα, το υδρογόνο βασικό στοιχείο του σύμπαντος δεν μπορεί να υποστεί μεταβολή χωρίς οξυγόνο ούτε και σε μορφή πλάσματος, που ενδεχομένως εκεί και υπό ακραίες συνθήκες συμπίεσης και στιγμιαίας απώλειας της πολικότητας ενός και μόνο ηλεκτρονίου να υπάρξει σύντηξη. Ο ήλιος είναι στο κέντρο της διασταύρωσης των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων των παρεμβολών από την διαρκεί περιστροφή και κίνηση όλων των άλλων ουράνιων σωμάτων όπου υπέρ διεγείρουν το/ τα ηλεκτρόνια υδρογόνου/ήλιον στο (+/-), προκαλώντας στο αυτό χωροχρονικό συνεχές μία υπέρ θέρμανση αυτών με αποτέλεσμα να υπάρχει η διαρκής εκπομπή φωτονίων και το υπέρλαμπρο φως που δεν μπορεί να αλλοιωθεί λόγω ελλείψεως λοιπών "στοιχείων".. Ο ήλιος δεν είναι το "δυναμικό" κέντρο διαχείρισης ενός πλανητικού συστήματος, αλλά παράγωγο της διαρκούς αλληλεπίδρασης μεταξύ των ουράνιων σωμάτων, στην διασταύρωση των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων και όπου υπάρχει αθρόα συγκέντρωση των αερίων (υδρογόνο/ήλιον). Τα ουράνια σώματα δεν περιστρέφονται γύρω από τον ήλιο βάση της θεωρίας της έλξης και απώθησης, αυτά περιστρέφονται και κινούνται στο σύμπαν συμπαρασύροντας και τον εκάστοτε ήλιο τους σε ελλειπτική τροχιά λόγω μετατόπισης του κέντρου διασταύρωσης των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων αφού και μεταξύ τους διατηρούν τις όποιες αποστάσεις τους στην "κενότητα" του σύμπαντος! Χωρίς φυσικά να υπάρχει η ανάγκη της διαφυγής από το σύστημα λόγω έλλειψης βαρύτητας. (Η επιστήμη έχει αποδείξει ότι η ηλεκτρομαγνητική δύναμη είναι κατά πολύ ισχυρότερη από τη βαρύτητα). Παρακαλώ πολύ! Όχι ότι δεν είμαι διαθέσιμος για διάλογο! Αλλά δεν έχω επαρκή μόρφωση σε επιστημονικό επίπεδο. Είχα δει ένα ντοκιμαντέρ που έλεγαν αυτό. Σε κάθε περίπτωση πάμε με απλά βήματα και ας αναγνωρίσουμε αυτό που ξέρουμε! Όλα γύρω μας είναι ενέργεια και παντού και πάντα όλα λειτουργούν με βάση το (-/+) (ηλεκτρομαγνητική ενέργεια), η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια υπόκειται σε συχνότητες, οι συχνότητες ταξιδεύουν στο άπειρο μέσω των "χορδών" (το σύμπαν δεν είναι κενό) και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους στο αυτό χωροχρονικό συνεχές εξουδετερώνοντας την βαρύτητα (τά ομώνυμα απωθούνται). Πρόκειται καθαρά για ενέργεια που όσο πιο ισχυρή είναι η αναμετάδοση τόσο πιο αδύναμη γίνεται η βαρύτητα. Η προέλευση αυτής της ενέργειας προκύπτει από την κίνηση των ηλεκτρονίων των διαφόρων ειδών αερίων που υπάρχουν στο σύμπαν και αλληλεπιδρούν με τα λοιπά στοιχεία του ατόμου. Μιλάω για την "λειτουργία" ενός ηλιακού συστήματος αλλά και για το πώς δημιουργείται ένας ήλιος όπου σύμφωνα με την υπάρχουσα θεωρία: Α (κάπως έγινε!? από υπερβολική συμπίεση των αερίων του υδρογόνου και επήλθε η πρώτη πυρηνική σύντηξη υδρογόνου). Β (η βαρυτική έλξη του ήλιου λόγω των τεραστίων διαστάσεων του έλκει και απωθεί τα ουράνια σώματα πέριξ αυτού στην αέναη κίνηση και την δημιουργία του υπαρκτού ηλιακού συστήματος. Γ (η καμπυλότητα του χωροχρόνου δεν επιτρέπει την διαφυγή ενός ουράνιου σώματος από το "σύστημα" διότι η βαρυτική έλξη είναι ισχυρότερη της φυγόκεντρης δύναμης του ουράνιου σώματος και υπερισχύει ακόμη - ακόμη και σε περίπτωση μερικής ευθυγράμμισης των πλανητών όπου ο χρόνος αλληλοκαλυψής αυτών είναι ελάχιστος και δεν είναι πάντα σε ευθεία γραμμή με τον ήλιο ώστε να εκλείψει η βαρυτική έλξη του ήλιου ως προς το σώμα αυτό.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΗΛΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΟΝΟ ΣΕ ΈΝΑΝ ΓΑΛΑΞΙΑ ΚΑΙ ΌΛΑ ΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΣΕ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΌΓΚΟ ΉΛΙΟΥ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Η ΓΝΩΜΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΜΙΑ "ΕΞΑΤΜΙΣΗ" ΠΟΥ ΝΑ ΣΥΜΠΙΕΖΕΙ ΥΔΡΟΓΟΝΟ ΚΑΙ ΝΑ ΦΤΥΝΕΙ ΉΛΙΟΥΣ...

Ότι είναι πλέον δεδομένο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε καν να διαταραχθεί με ιδέες και θεωρίες πλην του να υπάρξει "παραλλαγή".

Ο λαμπτήρας πυρακτώσεως σε γήινες διαστάσεις είναι ο ήλιος σε συμπαντικές διαστάσεις!? Και τα δύο αυτά λειτουργούν με ηλεκτρομαγνητική ενέργεια (+/-).

Τό πρώτο έχει σύρμα βολφραμίου σε περιβάλλον με "κενό" ή αδρανές αέριο και ο ήλιος

έχει (υδρογόνο και ήλιο) που δεν μπορούν να υποστούν μεταβολή, αλλά μπορούν να υποστούν "υπερθέρμανση" μέσω της ίδιας διαδικασίας του βομβαρδισμού της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας που είναι διάχυτη σε ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Σε κάθε περίπτωση, σκέφτηκα να απλουστέψω το βασικό σκεπτικό της θεωρίας μου, ώστε ενδεχομένως να γίνει πιο κατανοητό!!!

1] Όλα τα ουράνια σώματα και ειδικά τα περιστρεφόμενα πέριξ του άξονά τους, είναι αποδεδειγμένο επιστημονικά, ότι διαθέτουν πληθώρα αλληλοεπιδρώντα ηλεκτρομαγνητικά στοιχεία.

2] Όλη αυτή η αδιάκοπη ηλεκτρομαγνητική αλληλεπίδραση αυτών των στοιχείων, σίγουρα παράγει "αδιαβάθητο" ηλεκτρισμό, κάνοντας έτσι το έκαστο ουράνιο σώμα, φυσική γεννήτρια παραγωγής ηλεκτρικού φορτίου.

3] Η επιστήμη έχει αποφανθεί ότι η θεωρία των "χορδών" δεν μπορεί πειραματικά να αποδειχθεί!, πράγμα που για εμένα είναι εντελώς λάθος για τους παρακάτω λόγους:

A] Το σύμπαν δεν είναι κενό-κενό και το άγνωστο υλικό πλήρωσης αυτού ως συνεκτικό στοιχείο, είναι πραγματικά οι "χορδές".

B] Η ευκολία μετάδοσης οποιασδήποτε μορφής ηλεκτρομαγνητικού σήματος και σε πληθώρα συχνοτήτων, αλλά αμφίδρομα και προς πάσα κατεύθυνση, θα ήταν ξεκάθαρα αδύνατη, χωρίς κάποιο συνεκτικό στοιχείο. {ΑΓΩΓΟ}

Τέλος! Η Θεωρία μου θέλει όλα τα ουράνια σώματα, γεννήτριες ηλεκτρομαγνητικών συχνοτήτων και τις "χορδές", φυσικές οπτικές ίνες μετάδοσης αυτών, απανταχού στο σύμπαν....

Σημείωση:

Εγώ λέω και ξαναλέω! Ένας Ήλιος - 10 Ήλιοι- άντε εκατό μέσα σε έναν γαλαξία να είχαν την "ατυχία" να πάθουν ζημιά από ένα σουπερνόβα ή να στριμώχθηκαν από άλλες δυνάμεις!!!!!! Μα όχι και εκατομμύρια μέσα στον ίδιο γαλαξία....

Ένα ουράνιο σώμα με μια Α' μάζα, περιστρέφεται για τον λόγο που περιστρέφεται γύρω από τον άξονά του, μα είναι δισεκατομμύρια αυτά που ακολουθούν την ίδια διαδικασία και μόνο μέσα σε έναν γαλαξία....

Κανένα ουράνιο σώμα ανεξάρτητα του όγκου του, δεν έχει βάρος στο κενό στο σύμπαν και είναι πανεύκολο να γίνει αντιληπτή ή Ιστορική φράση του Αρχιμήδη, «Δώσε μου τόπο να σταθώ και τη γη θα κινήσω».

Στη γη, οι τηλεπικοινωνίες γίνονται με κεραίες και δορυφόρους, στο διάστημα το βόγιατζερ αφήνει κατά διαστήματα αναμεταδότες για την λήψη και αποστολή των μηνυμάτων;;;;;;

Εγώ λέω και ξαναλέω! Θέλει οπωσδήποτε διερεύνηση το σκεπτικό μου και μπορεί πανεύκολα πειραματικά να αποδειχθεί ή να απορριφθεί....

Με σεβασμό,
Ιωάννης Κισανάκης

Υ.Γ: Θέλω να πιστεύω ότι η επιστήμη έφτασε εδώ που έφτασε και θα πάει ακόμη παραπέρα σίγουρα, ερευνώντας πάντα το απίθανο. Υπάρχει τρόπος απόδειξης ή κατάρριψη της θεωρίας μου, αλλά χρειάζεται ένα πειραματικό εργαστήριο με αξιόλογο θάλαμο κενού αέρος...